

F. t. l. vedr. arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Det er af hensyn til princippet i arbejdsløshedsforsikringen nødvendigt at kræve, at uddannelsen sker „til kassens faglige område“.

Begrænsningen til uddannelser af mindst 18 måneders varighed er indsat for at undgå, at kortere faglig oplæring eller kursusvirksomhed i sig selv skal kunne danne basis for medlemskab.

Ved de foreslåede ændringer gives der nogle unge bedre mulighed for at få dagpenge under ledighed. Herved undgår man i et vist omfang, at nye, der kommer ud i ledighed, skal henvises til socialhjælp. På den anden side må det forventes, at arbejdsløshedskasserne og arbejdsformidlingen vil være særlig opmærksomme på, om langvarige eller hyppige ledighedsperioder for en ung er symptom på, at pågældende har behov for hjælp af behandlingsmæssig, optræningsmæssig eller social art, jfr. § 65.

Ændringerne understreger således betydningen af nært samarbejde med de sociale myndigheder.

Til nr. 10.

Bestemmelsen i § 41, stk. 1, nr. 1, om at bopæl her i riget bortset fra Færøerne og Grønland er en betingelse for optagelse i en arbejdsløshedskasse, blev indført i 1970 som videreudvikling af en tidligere bestemmelse (§ 9, stk. 4, i 1969-loven) om, at man ved optagelse i kassen skulle være bosat inden for kassens område.

§ 42, stk. 2, er indført i 1970 i tilknytning til § 41, stk. 1, nr. 1.

Bestemmelsen indebærer efter sin ordlyd bl. a., at et medlem, som tager til udlandet, mister sin ret til at være medlem.

Det betyder, at han ved tilbagevenden til Danmark og ønske om påny at sikre sig dagpenge under ledighed skal generhverve ret til medlemskab ved at opfylde betingelserne i § 41, stk. 1, og gennemløbe karenstid efter § 53.

Arbejdsdirektoratet kan ganske vist dispensere herfra, men dispensationen gælder ikke arbejdsbetingelsen i § 41, stk. 1, nr. 3, medmindre der gives en særlig tilladelse.

I praksis er det antaget, at medlemmer, der midlertidigt opholder sig i udlandet f. eks. i uddannelsesøjemed, kan bevare nydende medlemskab af kassen, selv om de ikke i egentlig forstand kan siges at have bevaret bopæl her i landet.

Tvivl om lovligheden og rækkevidden af denne praksis udelukkes ved ophævelse af bestemmelsen, og samtidig spares administrationen for arbejde med behandling af dispensationer i henhold til § 44, stk. 1, nr. 2.

Ophævelsen betyder, at der opstår mulighed for, at et medlem, som tager varigt til udlandet, kan

bevare sit medlemskab. Det har den konsekvens, at han — hvis han vender tilbage til Danmark — uden ny karenstid genvinder adgang til dagpenge under eventuel ledighed.

En forudsætning for bevarelsen af medlemskab er naturligvis, at han fortsætter med at betale kontingent, jfr. § 78.

Ordningen kan bl. a. få betydning for fremmedarbejdere.

Til nr. 11 og 12.

Efter den før lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m.v. gældende mangeårige praksis medførte det ikke ophør af den nydende medlemsret, at et medlem af den ene eller anden grund midlertidigt ikke ønskede at påtage sig lønarbejde, når pågældende i øvrigt måtte siges at tilhøre den kreds af regelmæssigt arbejdende, for hvilken kassen var bestemt.

Grundene til, at et medlem midlertidigt kunne ønske at stille sig uden for arbejdsmarkedet, kunne være mange, således eksempelvis ophold på højskole eller efteruddannelse eller videreuddannelse, børnepasning, ferie (sabbatår) m.v.

Efter gennemførelsen af loven af 24. marts 1970 opstod der tvivl om, hvorvidt denne praksis kunne opretholdes, idet bestemmelsen i § 44, stk. 1, nr. 2, hvorefter „... et medlem, som midlertidigt ikke opfylder betingelserne for nydende medlemskab, kan bevare dette i indtil ½ år . . . .“ kunne opfattes således, at selv en relativ kort periode, i hvilken et medlem ikke ønskede at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, principielt indebar, at nydende medlemskab ikke kunne opretholdes, og at et sådant medlem ubetinget måtte overføres til bidragydende medlemskab eller udtræde af kassen, hvis perioden oversteg ½ år.

Da en sådan konsekvens ikke er rimelig eller ønskelig, og da det må anses for nødvendigt, at der skabes positiv lovhjemmel for den forannævnte hidtidige praksis, foreslås en herpå sigtende bestemmelse indsat i § 43.

Som konsekvens heraf ændres § 44, stk. 1, nr. 2, således at denne bestemmelse alene omfatter sådanne medlemmer, som på forhånd må antages varigt („mere end midlertidigt“) at ville være udelukket fra nydende medlemskab.

For at præcisere denne ordning indføres i stedet — som angivelse af bestemmelsens hovedområde — overgang til selvstændig erhvervsvirksomhed.

Til nr. 15.

Bestemmelsen i § 56, stk. 3, blev indsat ved lovrevisionen i 1970 ud fra den betragtning, at det ikke fandtes rimeligt, at et medlem, som er afskediget